

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคภูมิพลังแผ่นดิน

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคภูมิพลังแผ่นดิน ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๒๔/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมืองและรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคภูมิพลังแผ่นดิน ดังนี้

นโยบายพรรคภูมิพลังแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๕๕๐

“พรรคภูมิพลังแผ่นดิน” จะยึดมั่นในอุดมการณ์ของการบริหารพรรค ที่อยู่ภายใต้กฎหมายของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติและยึดผลประโยชน์ของชาติ และประชาชนเป็นหลักในการบริหารประเทศ จึงได้กำหนดนโยบายของการบริหารไว้ ๑๖ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง
๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ
๓. นโยบายด้านสังคม และวัฒนธรรม
๔. นโยบายด้านการเกษตร และสหกรณ์
๕. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
๖. นโยบายด้านการศึกษา
๗. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง
๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ
๙. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๐. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม
๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม
๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๑๓. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติด และโรคติดต่อที่รุนแรง
๑๔. นโยบายด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโภค
๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม
๑๖. นโยบายด้านการกีฬา

๑. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

ปัญหาการเมืองที่ยังไม่เป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ ฉะนั้น พรรคภูมิใจลงแผ่นดินจึงเน้นการแก้ปัญหาหลักของชาติด้วยการเริ่มต้นจัดระบบการเมืองให้เป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ โดยจะเน้นความสำคัญในการบริหารตามหลักการของระบอบประชาธิปไตยที่จัดตั้งพรรคการเมืองโดยประชาชน เป็นของประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการเป็นของประชาชนโดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และปลูกจิตสำนึกส่งเสริมให้คนไทยมีความรักชาติบ้านเมืองและจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และแก้กฎหมายบางฉบับที่ล้าหลังที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมให้ข้าราชการประจำมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเปิดเผย เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและประชาชนและหน้าที่ของตนเอง

(๕) การกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างมีระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน และการกระจายความเจริญสู่ชนบทอย่างแท้จริง

(๖) ให้การสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๗) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวางและเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรฐานในระบบงานของราชการ และรวมทั้งการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการทุกระดับชั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพของการทำงานสูงสุด

(๕) ปกป้องคุ้มครองและเงินทุนสถาบันพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์
อย่างเต็มรูปแบบ

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) ทบทวนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง
โดยยึดหลักของระบบเศรษฐกิจการแข่งขันเสรีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและประเทศชาติ

(๒) ให้การสนับสนุนการกำหนดมาตรฐานของผลผลิตทางด้านเกษตรและอุตสาหกรรม
ภายในประเทศเพื่อการส่งออกที่มีคุณภาพ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาโดยใช้ทรัพยากรของชาติให้น้อยที่สุด
เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของชาติโดยรวม

(๔) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ มีที่ทำกินเป็นของตนเองและกำหนดพื้นที่
ทางการเกษตร ป่าไม้ อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

(๕) พัฒนาระบบรัฐวิสาหกิจ โดยใช้หลักการแข่งขันเสรีและการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
โดยกำหนดอัตราส่วนในการถือหุ้นของรัฐบาลต้องเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมดในกรณี
ของรัฐวิสาหกิจหลักและอาจจะเป็นผู้ถือหุ้นน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมดในกรณีของรัฐวิสาหกิจรอง

(๖) กระจายความเจริญและสนับสนุนการเพิ่มงานไปสู่ชนบทเพื่อลดความแออัดในเมืองหลวง

(๗) ปรับปรุงการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้า
เครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดจนการค้ากำไรเกินควรและป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้อง
ต่อการพัฒนาของประเทศ

(๙) แก้ไขปัญหาการเงิน การคลัง และการธนาคารให้สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจ
หลักเลี่ยงการผูกขาดและให้มีการควบคุมการปล่อยสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษามาตรฐาน
เงินตราของประเทศ โดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

(๑๐) ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือสภาวะการเงินใด ๆ โดยให้ความสำคัญในการจัดสรร
เงินงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล

(๑๑) ร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการลงทุนร่วมกันในด้านเศรษฐกิจภายใต้หลักของ
ความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง โดยยึดหลักการเสียเปรียบน้อยที่สุดเป็นหลัก

(๑๒) สนับสนุนให้ตั้งองค์กรเศรษฐกิจแห่งชาติ เพื่อประสานงานช่วยเหลือสนับสนุนและให้ความคุ้มครองด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และผลผลิตอื่น ๆ ที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๑๓) พัฒนาการวางผังเมืองของทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบ และได้มาตรฐานตามหลักการจัดผังเมืองสากล และเน้นการก่อสร้างที่ได้มาตรฐานและมีที่มาของศิลปะของชาติไทยในการออกแบบ และก่อสร้างรวมทั้งวัสดุที่จะนำมาใช้ในการก่อสร้าง

(๑๔) สนับสนุนให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปมีความเป็นอยู่และดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และการพึ่งตนเองเป็นหลัก

๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

(๑) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนกระทั่งถึงระดับชาติ พร้อมทั้งสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า

(๒) ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

(๓) ดำเนินการเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมแบบสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยให้แผนการประกันสังคมนั้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ

(๕) ให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนในการนับถือศาสนาและสามารถประกอบศาสนพิธีที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันทั้งหลายมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอย่างถูกต้อง

(๖) กำหนดมาตรการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่เยาวชนและประชาชนทุกหมู่เหล่า เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อประเทศ

๔. นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์

(๑) ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มสาขาอาชีพทุกรูปแบบ ให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทที่เข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย ตลอดจนการบริหารองค์กรเพื่อการพึ่งตนเองในยุคโลกาภิวัตน์

(๒) ประกันการผลิตและราคาผลผลิตของเกษตรกรอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม เพื่อแก้ปัญหาการผลิตและราคาผลผลิตที่ตกต่ำ

(๓) ส่งเสริมการค้นคว้าและพัฒนาเกษตรกรรมแบบผสมผสานและแบบปลอดภัยพืชให้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ขยายตลาดสินค้าเกษตรกรรมแบบปลอดภัยพืชให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๔) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำ ชายฝั่งทะเล ทั้งประเทศให้เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติสะอาดปราศจากสารพิษเนื่องจากมลภาวะและพาหะของโรคร้ายต่าง ๆ

(๕) ปรับปรุงระบบชลประทาน แหล่งน้ำต่าง ๆ ให้ทั่วถึงทุกภาค เพื่อผลประโยชน์ทางการเกษตร การประปา และการป้องกันน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ

(๖) สนับสนุนการตลาดการเกษตรของสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัดเพื่อผลการตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกอย่างเป็นระบบ

(๗) หยุดยั้งการทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติโดยเด็ดขาด พร้อมกับดำเนินการฟื้นฟูอนุรักษ์สภาพป่าต้นน้ำลำธาร เพื่อคงไว้ซึ่งป่าไม้และธรรมชาติที่สมบูรณ์

(๘) ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิรูปที่ดินให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการลุกล้ำเขตที่ดินที่เป็นป่าสงวนและที่สาธารณะ

(๙) สนับสนุนการปลูกป่าชายเลนทั่วประเทศเพื่อส่งเสริมการเพาะพันธุ์ปลาตามธรรมชาติ

(๑๐) ให้การสนับสนุนการประมง รวมทั้งประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง และประมงไกลฝั่ง โดยออกมาตรการการทำประมงในเขตหวงห้ามและฤดูวางไข่อย่างเป็นระบบ

(๑๑) ส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

๕. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๑) สนับสนุนและให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๒) ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยคนไทย

(๓) สนับสนุนการส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและผู้ที่มีขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมและผลผลิตด้านอุตสาหกรรม

(๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมภายในครัวเรือนของชุมชนให้เป็นรูปธรรม

(๕) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศและการร่วมลงทุนกับต่างประเทศ

(๖) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของผลผลิตอุตสาหกรรมของประเทศ

(๗) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ดีตามมาตรฐานสากล

(๘) ให้การสนับสนุนและคุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบกับโรงงานอุตสาหกรรมของคนไทย ทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรมของชาติ ในเชิงการผลิตเพื่อการตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(๙) ให้การสนับสนุนในการลงทุนร่วมกันกับบริษัทต่างชาติและโรงงานอุตสาหกรรมทุกชนิด ในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีมาตรฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

(๑๐) ออกมาตรการให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของโดยเป็นผู้ถือหุ้น กับบริษัทและโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของชาติ เพื่อเปิดโอกาสสนับสนุนให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมดังกล่าวได้มีส่วนในการนำกลับมาขายให้กับหน่วยงานของรัฐรวมถึงการพัฒนาและวิจัยร่วมกันต่อไป

(๑๑) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตรอย่างเต็มรูปแบบและต่อเนื่อง

๖. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรักในการเรียนและการศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา

(๒) ส่งเสริมและให้การสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่เสียค่าเล่าเรียนทุกระดับการศึกษา

(๓) ออกมาตรการให้ครูและอาจารย์ต้องมีการพัฒนาในการสอนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ

(๔) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๕) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับได้มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนคติของแต่ละคน จัดการการขัดแย้งระหว่างสถาบันการศึกษาและให้มีมาตรการอย่างเฉียบขาดกับนักเรียนและนักศึกษาที่ประพฤติผิดกฎของสถาบันการศึกษาอย่างร้ายแรง

(๖) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่กำลังขาดแคลนโดยมุ่งเน้นเพื่อให้ความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๗) สนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคมและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้นโดยยึดถือการพึ่งตนเองเป็นหลัก

(๘) เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญกำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ

(๙) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร และการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าและคล่องตัว ตลอดจนอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๐) สนับสนุนให้มีการแปลและเรียบเรียงหนังสือหรือตำราเรียน หรือเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในสถาบันการศึกษาในต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนและนักศึกษามีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๑. นโยบายด้านการป้องกันประเทศ และความมั่นคง

(๑) พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทุกด้านพร้อมที่จะเผชิญภัยคุกคามจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบ

(๒) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

(๓) สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

(๔) ปรับปรุงและสนับสนุนด้านสวัสดิการทหาร องค์การทหารผ่านศึกและครอบครัวทหารให้ดีขึ้นเพื่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ

(๕) ปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพให้มีขีดความสามารถ ศักยภาพ ความน่าเชื่อถือและความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการส่งเสริมทางการศึกษา การซ้อมรบ การฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ทางการทหาร เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการฝึกซ้อมรบ หรือการแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งกันและกัน

(๓) ตั้งหน่วยตรวจสอบพิเศษ เพื่อป้องกันและติดตามการแทรกแซงกิจการต่าง ๆ การทำธุรกรรมจากขบวนการก่อการร้ายจากภายนอกประเทศอย่างจริงจัง

(๔) ให้เพิ่มประสิทธิภาพของกำลังทางทหาร ตำรวจตระเวนชายแดน และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดตามแนวชายแดนและแนวชายฝั่งทั่วประเทศ เพื่อป้องกันการลुक้าและการแทรกแซงจากต่างประเทศ

(๕) ให้เพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มงวดของระบบการตรวจสอบคนเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย ผู้ลักลอบ ผู้ลักลอบการเมืองและอื่น ๆ

(๑๐) กำหนดแผนและมาตรการความมั่นคงของชาติให้เป็นรูปธรรมและชัดเจน

๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ดำเนินนโยบายอย่างอิสระโดยยึดหลักการของผลประโยชน์ และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

(๒) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศโดยไม่เลือกการปกครองในลัทธิที่แตกต่างกัน และให้ความสำคัญในด้านเชิงการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ให้ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(๔) ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ โดยที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นตัวกลางในการขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การค้าขายและการส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุดโดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๗) เน้นเพิ่มนโยบายทางการทูตที่ประจำอยู่ในประเทศให้รายงานและเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางการเมือง การค้าขาย สังคมและวัฒนธรรมให้มากที่สุด เพื่อความมั่นคงของประเทศในด้านการปฏิบัติการทางการทูต

(๘) กำชับให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในตำแหน่งให้ดูแลช่วยเหลือคุ้มครอง และบริการคนไทยที่ไปอาศัยหรือไปดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างเป็นรูปแบบ

(๙) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมผ่านสถานทูตไทยหรือสถาบันศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

(๑๐) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทหาร ผ่านผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร เพื่อความมั่นคงของประเทศ

(๑๑) สนับสนุนให้มีการตั้งองค์กระระหว่างประเทศ เพื่อประสานกับตำรวจสากลในกรณีผู้ก่อการร้ายข้ามชาติและการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

๘. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเน้นให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษาจากส่วนงานราชการต่างๆ ตลอดจนนักวิชาการจากภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน และการส่งออก

(๒) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและพอเพียงเพื่อที่จะพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติต่อไป

(๓) ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรม การเกษตรและการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน

(๔) สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทย มาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัยและพัฒนาาร่วมกันกับต่างประเทศ เพื่อนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมเกษตรภายในประเทศ

๑๐. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

(๑) แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๒) ขยายการว่าจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากยิ่งขึ้นและให้มีองค์กรของรัฐมาดำเนินการควบคุมและดูแลการว่าจ้างอย่างใกล้ชิด เพื่อจัดการทุจริตแรงงานที่ไม่เป็นธรรมให้หมดสิ้นไป

(๓) เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ โดยมีองค์กรของระบบการประกันสังคมมาเป็นผู้รองรับในกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลากลอด และอื่น ๆ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม และชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงานและมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคี ให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๗) จัดตั้งศูนย์สารนิเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดตั้งทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน การจัดเก็บภาษีให้ถูกต้อง การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ การให้สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

(๘) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติสำหรับผู้ใช้แรงงานทุกสาขาอาชีพ เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตภายหลังจากการเกษียณอายุ

(๙) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงานและสังคมแห่งชาติ และเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานสูงสุด

(๑๐) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติทั้งผู้ใช้แรงงาน ครอบครัว ผู้ว่างงานรวมทั้งถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันและขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เพื่อให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

(๒) จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนลิขสิทธิ์ของงานบางประเภทสำหรับสตรี เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีมีโอกาหางานทำได้มากขึ้น

(๓) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีความเป็นอยู่ในสังคมอย่างเป็นธรรมและมีอาชีพที่เหมาะสม

(๔) ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กอย่างเข้มงวด โดยการใช้แรงงานจะต้องได้รับความยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ใช้แรงงานเด็กไปในทางที่ผิดและเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระบุไว้

(๕) ออกกฎหมายลงโทษ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรมและไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตร หรือเด็กที่อยู่ในความอุปการะ

(๖) ให้การสนับสนุน บิดา มารดา หรือผู้ปกครองในการช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่มีภาระเรื่องบุตรอย่างเป็นรูปแบบ โดยเฉพาะในกรณีที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน รัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้เด็กไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

(๗) สนับสนุนให้มืองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลเด็กก่อนอายุที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้งให้มีโอกาสได้อยู่ในสภาพที่ดีที่ทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหาไปได้อย่างเต็มความสามารถ

(๘) สนับสนุนให้มืองค์กรของรัฐ เพื่อที่จะดูแลและให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมประกอบและไม่สมประกอบอันเกิดจากอุบัติเหตุให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและอบอุ่น

๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

(๑) กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด

(๒) ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศน์รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

(๓) เร่งรัดและป้องกันการแก้ไขปัญหาหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๔) ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอย่างมาก ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของธรรมชาติให้คงไว้ว่าเป็นรูปธรรม

(๕) พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสถานะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศ และให้เก็บพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง

๑๓. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง

(๑) ป้องกันและปราบปรามการผลิต การจำหน่าย การเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเถิบขาด

(๒) ป้องกันและปราบปรามการนำเข้ายาเสพติดให้โทษทุกชนิดจากต่างประเทศอย่างเถิบขาด

- (๓) สนับสนุนให้การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพของทหารและตำรวจตระเวนชายแดน ในการป้องกันการนำเข้าและจำหน่ายประเภทยาเสพติดให้โทษตามแนวชายแดนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- (๔) ให้ความคุ้มครองและกักกันผู้ที่ติดยาเสพติด และใช้วิธีการทางการแพทย์เพื่อให้เขาเหล่านั้น กลับสู่สภาพเดิม
- (๕) ให้มีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรงในกรณีที่สืบทราบได้ว่ามีส่วนพัวพันกับการผลิตการจำหน่ายและการเสพยาเสพติดให้โทษ
- (๖) ให้เข้มงวดกับการนำเข้ายาปราบศัตรูพืชที่มีสารพิษเจือปน และการนำเข้าพืชหรือผลไม้ จากต่างประเทศที่อาจจะก่อให้เกิดโรคระบาดติดต่อกับผลเสียต่อการเกษตรของประเทศ
- (๗) ให้ความสำคัญและเข้มงวดกับการนำเข้าสัตว์หรือพาหะต่าง ๆ ทุกชนิดจากต่างประเทศ ให้มากที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นพาหะร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อการบริโภคภายในประเทศ
- (๘) ให้ความเข้มงวดกับชาวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาภายในประเทศ ซึ่งอาจจะนำโรคระบาดร้ายแรงต่าง ๆ เข้ามาภายในประเทศได้

๑๔. นโยบายด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโภค

- (๑) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโภคอย่างมีประสิทธิภาพ และต่อเนื่อง
- (๒) เพิ่มมาตรการการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ให้โทษต่อสุขภาพและร่างกาย ของประชาชน
- (๓) สนับสนุนให้อาเภอมัชตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัด ให้มีการบริการที่ดีและทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง
- (๔) ปรับโครงสร้างการให้บริการของด้านบริการต่าง ๆ ของสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่าง ๆ โดยผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ การเก็บสำรongsายชนิดต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น
- (๕) ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น
- (๖) เพิ่มมาตรการการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด

๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม

- (๑) ป้องกันระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรี

(๒) ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชน หรือผ่อนปรนลงมาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริการประชาชน

(๓) ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยรวม

(๔) ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่างๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐในการเป็นเจ้าของแถบคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่นๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วนและประกอบภายในประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการขยายเส้นทางในการคมนาคมทั่วประเทศที่ประหยัด โดยเฉพาะการขนส่งทางบกและการขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟรางคู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการคมนาคมทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

(๖) ป้องกันการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและการคมนาคมที่ซ้ำซ้อน

(๗) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการสื่อสารและคมนาคมขั้นพื้นฐานของรัฐที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรม เพื่อลดมลภาวะและการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ และอื่น ๆ

(๙) ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้การจราจรติดขัด รวมทั้งการใช้เส้นทางจราจรทุกน้ำหนักรที่มีผลต่อสาธารณสุขปกของรัฐบาลอย่างเป็นรูปธรรม

๑๖. นโยบายด้านการกีฬา

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขัน และสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้พอเพียงโดยเฉพาะในเมืองใหญ่

(๒) ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรโดยรวมของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสได้เป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนเองชอบ

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้

(๔) ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาทุกหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย

(๕) ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นเพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ

(๖) ส่งเสริมการกีฬาและนักกีฬาของชาติให้มีขวัญกำลังใจและความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป

ข้อบังคับพรรคภูมิพลังแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อบังคับพรรคภูมิพลังแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคภูมิพลังแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๕ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์การบริหารพรรคและการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรค ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคภูมิพลังแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง เป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคภูมิพลังแผ่นดิน” โดยใช้ชื่อย่อภาษาไทยว่า “ภพผ.” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “PHUMPARANGPHANDIN PARTY” ชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “PU.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

พรรคภูมิพลังแผ่นดินใช้เครื่องหมายเป็นภาพอักษรไทย “ภ” สีแดง, ขาว, น้ำเงิน ๕ แถบ ด้านล่างเครื่องหมาย มีคำว่า “ภูมิพลังแผ่นดิน” ดังภาพ

โดยมีคำอธิบาย ดังนี้

ชื่อ “พรรคภูมิพลังแผ่นดิน”

ภ หมายถึง สัญลักษณ์แห่งความภูมิใจในพลังของประชาชนทั้งมวลในแผ่นดิน

ข้อความด้านล่างเครื่องหมายพรรค ฯ

สีเขียว หมายถึง เสถียรภาพและความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๐๕๖/๒ ถนนนครไชยศรี แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๐๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคภูมิพลังแผ่นดินที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่าพรรคภูมิพลังแผ่นดิน สาขา.....

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ สมาชิก ได้แก่บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๘ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดและของมีนเมา

อย่างรุนแรง

(๖) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๗) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๘) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๙ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคภูมิพลังแผ่นดิน ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกนั้นจึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๐ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าห้าคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิก ให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๑ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิก โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๒ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๘

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๓ วรรคสอง

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๓ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๒ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๔ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรค ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรค และให้มีผลสมบูรณ์เมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้รับหนังสือ

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรคตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้ที่มีพร้อมที่จะเสียสละและพากเพียร ในการทำงานเพื่อพรรคและอุดมการณ์ของพรรค จนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
 - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีความขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๖ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน
- (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค
- (๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

- (๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจ และเต็มความสามารถ
- (๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๗ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

- (๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์
- (๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ
- (๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพ ให้กับมวลสมาชิก
- (๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมือง แก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

- (๑) พรรคจะได้เตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป
- (๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมการรวมกลุ่ม จะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคภูมิพลังแผ่นดินให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช้ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่น โดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอก ในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พื้่นำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานของรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๐ เพื่อเป็นการส่งเสริม และจรรโลงระบอบพรรคการเมือง และทำให้การเมือง
มีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- (๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้
ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเอง เพื่อก่อให้เกิดความสามัคคี และมีประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติ
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๑ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลัก
ในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่
จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ

ข้อ ๒๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ

ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๑

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่สมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรค ในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละ ให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตามข้อ (๒)

ในกรณีจำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคล ที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่ เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคอนุมัติให้ออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ทั้งหมดถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรค มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง ที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของ

ผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบ และจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของพรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

- (๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง
- (๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค
- (๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (๙) ยุบเลิกพรรค
- (๑๐) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค
- (๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งและรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๑๒) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารจัดการการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค
- (๑๓) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค
- (๑๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรค ในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- (๑๕) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว
- (๑๖) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคหรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๑๗) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ
- (๑๘) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค
- ข้อ ๒๖ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้
- (๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
- (ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค
- (ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว
- (ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค
- (จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค
- (ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ
- (ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๕) ทรัพย์สินพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๖) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

- (ก) แลกงมดีที่ประชุมใหญ่ของพรรคและแลกเปลี่ยนการต่าง ๆ ของพรรค
- (ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (ค) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๓) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๒๘ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายมีความรู้ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๒๙ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๓๐ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๑ ในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๒ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใด ให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญ ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๓ การจัดตั้งสาขาให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกสามัญของพรรค ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ด้วย

ข้อ ๓๔ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าวต้องมีสมาชิกสามัญของพรรค ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๕ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่งซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัณยูิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๖ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๗ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๕
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)
- (๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๘ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๓๕ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (๔) จัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายและงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
- (๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองสมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ

ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๔๐ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๕

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๔๑ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๔๒ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๔๓ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลคว่าอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๔ ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมด้วยลายมือชื่อของผู้ให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๕ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๔๑ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๕ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน
จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม
ออกเสียงออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๗ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้
รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมา
ทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือก
กรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม
แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือ
กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนดให้
สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๙ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรค
เป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือ
ตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค
ทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมเป็นพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็น
ที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็น เลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้ รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๑ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๒ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือ เมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและ ด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระ ให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๓ มติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับ ลายมือชื่อผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๔ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๕ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๕๔ มาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๖ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๗ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๘ กำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๙ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งเดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำร้องของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๐ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีคณะกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ขณะนั้น จึงเป็นองค์ประชุมโดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม

แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรค
ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๑ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๒ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหาร
การเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มี
การทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชี
ของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้องตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมือง
เพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๖๓ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีสาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วนบัญชีตาม

(๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือน
ของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๖๔ พรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในวันสิ้นปีปฏิทิน
ที่ได้จัดแจ้งการจัดตั้งขึ้น และครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชีให้จัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุลและงบรายได้และ
ค่าใช้จ่ายของพรรคการเมือง กรณีที่มีสาขาพรรคการเมือง งบการเงินให้รวมถึงงบการเงินของสาขาพรรค
การเมืองทุกสาขาพรรคการเมืองด้วย

บุคคลต้องแสดงรายการ สิ้นทรัพย์ หนี้สิน และทุนของพรรคการเมือง

งบรายได้และค่าใช้จ่ายอย่างน้อยต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับจากเงินบริจาคเงินสนับสนุนจากรัฐ และรายได้อื่นที่มีกับทางใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรคการเมือง โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต้องแสดงไว้โดยชัดเจน

บุคคลต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

ข้อ ๖๕ งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าและปิดประกาศไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติแล้วตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าพรรคการเมืองต้องรับรองความถูกต้องร่วมกับற்றுบัญชีพรรคการเมือง และให้หัวหน้าพรรคการเมืองส่งงบการเงินต่อ นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชี

ข้อ ๖๖ ให้หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง และกรรมการสาขาพรรคการเมือง มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่งและภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๖๗ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่น หรือค่าของสิทธินั้นก่อน จึงบันทึกลงบัญชี และในกรณีที่ไมอาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

ข้อ ๖๘ หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

ข้อ ๖๙ บรรดาเงินที่พรรคการเมืองได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคการเมืองนั้น

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

หมวด ๑๒

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๗๐ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำ หรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๗๑ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๗๐ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหาานั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหาานั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีความผิดให้เสนอข้อกล่าวหาานั้น พร้อมทั้งรายงานสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณา เสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๗๒ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๗๓ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียนให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๙๔ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๙๓ ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้นแล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๙๓

หมวด ๑๓

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๙๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๙๖ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้คัดเสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๙๗ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๔

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๙๘ พรรคภูมิพลังแผ่นดิน มีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๙๙ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่พรรคภูมิพลังแผ่นดินต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคภูมิพลังแผ่นดิน

คณะกรรมการบริหารพรรคภูมิพลังแผ่นดิน จำนวน ๘ คน คือ

๑. นายขวัญชัย	รอดปาน	หัวหน้าพรรค
๒. นายศุภชัย	ประเสริฐศรี	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายธวัชชัย	กสิกรณ์	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายพิทักษ์	ศรีวาริรัตน์	เลขาธิการพรรค
๕. นายปรัชญา	ลาภอิทธิสันต์	รองเลขาธิการพรรค
๖. นายไสว	แน่นอุดร	โฆษกพรรค
๗. นายณัฐพงษ์	ชุ่มชื่น	เหรัญญิกพรรค
๘. นายคาวี	แน่นอุดร	กรรมการบริหารพรรค
๙. นายชูชาติ	แน่นอุดร	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิชาติ สุจริตตานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง